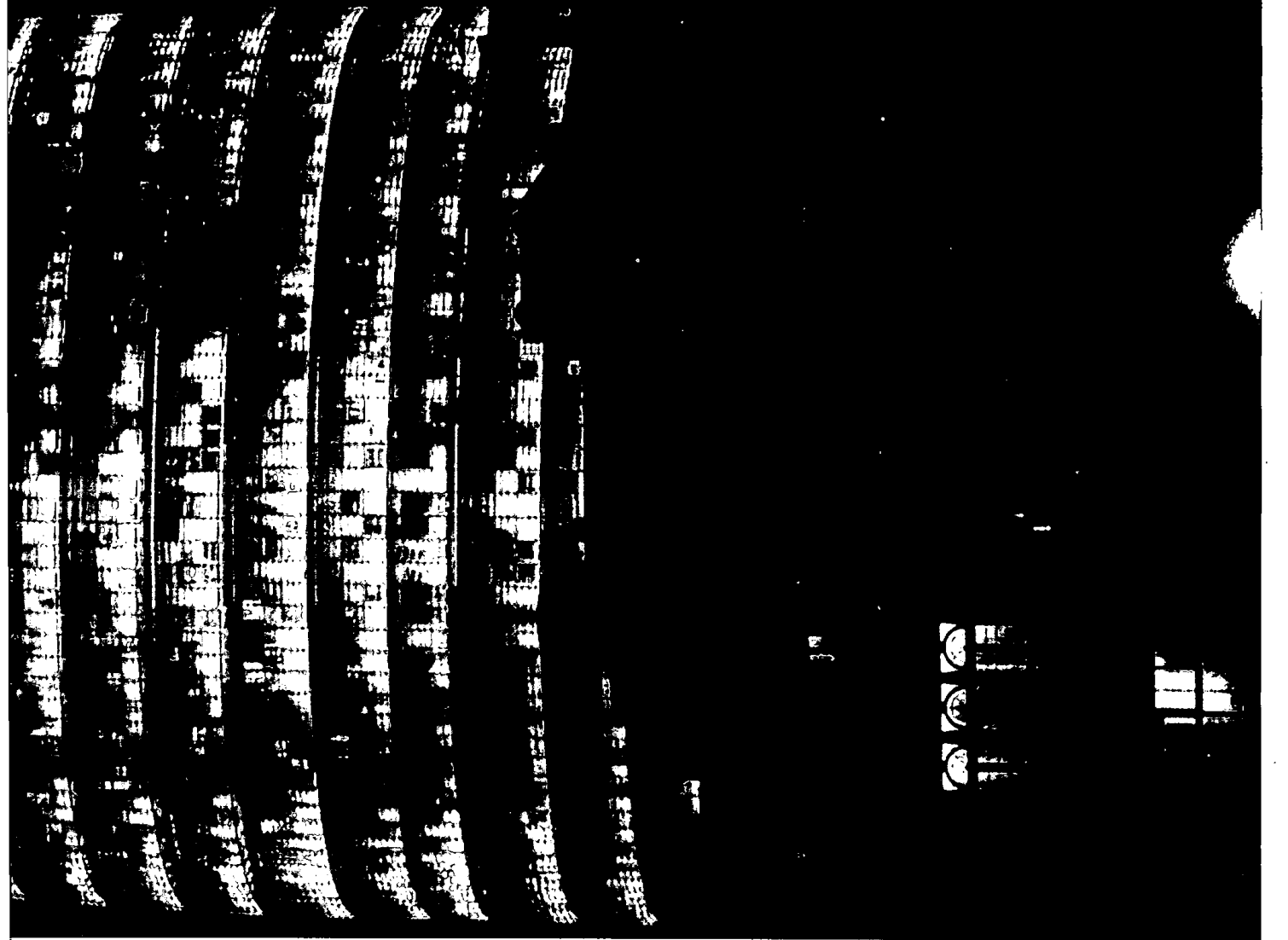

A la imatge gran, la Torre Agbar il·luminada, i a les fotografies de sobre d'aquestes línies, la cúpula, els tres edificis més alts de Barcelona i la cafeteria de la Torre Agbar. / O. DURAN/LL. CRUSET / O. PUIG

L'Obelisc de BCN

UNNOU SÍMBOL DE LA CAPITAL CATALANA. La Torre Agbar és un dels edificis característics de la Ciutat Comtal, però, com és per dins? Us ho expliquem.

FITXA

NOM Torre Agbar
ADREÇA Avinguda Diagonal, 211
ALÇADA 142 metres
NOMBRE DE PLANTES 31 més 4 de subterrànies
DATA D'INAUGURACIÓ 16 de setembre del 2005
ARQUITECTES Taller Jean Nouvel i l'estudi d'arquitectura B720 Arquitectes
NOMBRE DE TREBALLADORS 600 (entre el Grup Agbar i el diari gratuït *ADN*)

MARIA PASCUAL
 ● Blau, vermell, negre, groc, blanc i verd. Aquests són els colors que formen la decoració de l'interior de la Torre Agbar, una decoració que s'adiu perfectament amb la variada coloració exterior i la il·luminació nocturna en vermell i blau—les proves que es van fer amb diversos colors finalment van descartar aquesta possibilitat per la contaminació lumínica i la gran despesa d'energia que suposaven— d'aquest original edifici de Barcelona.

De moment només es pot visitar el vestíbul

Precisament la originalitat de la torre situada a la plaça de les Glòries i la intuïció de la meravellosa vista de què es pot gaudir des de la cúpula fa que cada dia centenars de persones—tant barcelonins com estrangers—preguntin si hi poden pujar. Per

ara, però, la resposta és no, ja que l'únic espai de la torre al qual poden accedir els visitants és el vestíbul, on poden veure un vídeo promocional de l'edifici i comprar algun record a la petita botiga que hi ha.

A causa de l'allau de peticions per pujar a la torre que s'han rebut des que es va inaugurar el setembre de l'any passat, el Grup Agbar es planteja la possibilitat que en un futur s'hi puguin fer visites guiades els festius o els caps de setmana. Fins que aquesta proposta es faci realitat, per accedir a la torre construïda per l'arquitecte francès Jean Nouvel i l'estudi barceloní B720 Arquitectes cal sotmetre's a unes estrictes mesures de seguretat.

Per anar fent boca, podeu visitar la pàgina oficial de la torre —www.torreagbar.com—, on es pot veure la vista de Barcelona des de l'edifici.

La Torre Agbar, el nou referent arquitectònic de Barcelona

Amb 142 metres d'alçada, és el tercer edifici més alt de la ciutat, darrere de la Torre Mapfre i l'Hotel Arts

MARIA PASCUAL / Barcelona
● Des de fa poc més d'un any, l'*skyline* de Barcelona té un nou edifici, la Torre Agbar, que amb els seus 142 metres d'alçada s'ha convertit en el tercer més alt de la ciutat, darrere dels 154 metres de la Torre Mapfre i l'Hotel Arts. Tot i així, aquest no és l'únic aspecte que ha fet que actualment es consideri la torre construïda per Jean Nouvel i B720 Arquitectes com un dels referents arquitectònics de la ciutat.

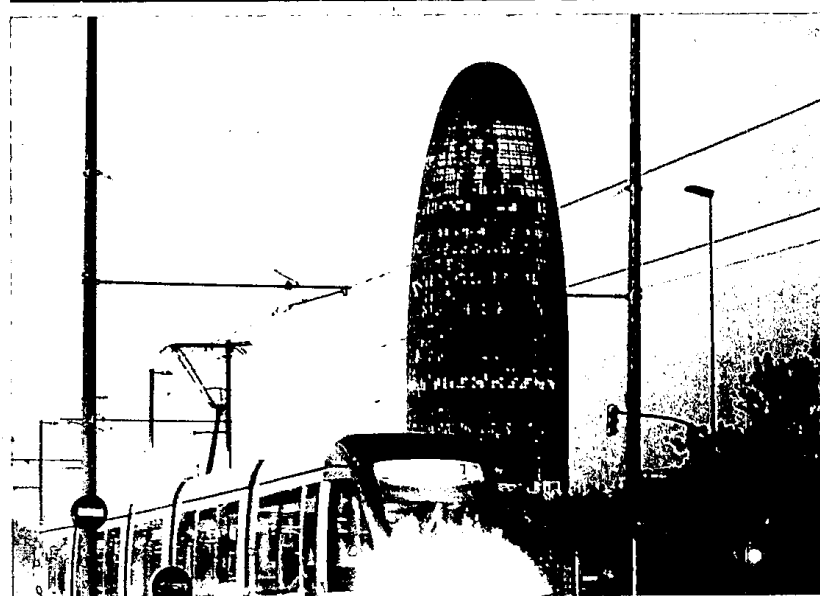
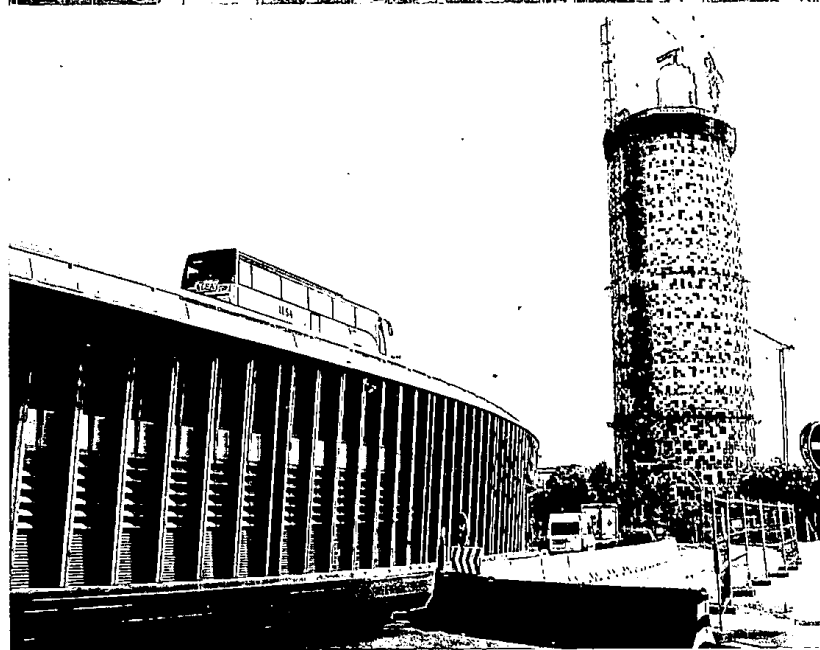
La seva situació—a la plaça de les Glòries, on conflueixen tres vies de comunicació de la capital catalana tan importants com l'avinguda Diagonal, la Gran Via i l'avinguda Meridiana, i a les portes del nou districte tecnològic i empresarial 22@—, el disseny innovador i la forma ovalada—que ha propiciat que actualment es conegui aquest edifici amb diversos sobrenoms— han fet de la Torre Agbar un referent arquitectònic de la ciutat a escala internacional i un escenari de luxe per a ficcions dramàtiques i anuncis en els quals es volen mostrar els conceptes d'innovació, tecnologia i creativitat.

L'edifici que actualment és la seu del Grup Agbar—Aigües de Barcelona— i de la redacció del diari gratuït *ADN* ha guanyat premis

d'arquitectura tant a escala nacional com internacional. Així, en l'àmbit nacional, el mes de juny va obtenir el premi Quantum 2006 a l'edifici d'oficines més innovador en una cerimònia celebrada a l'hotel Joan Carles I de Barcelona i que va suposar la sisena edició d'aquests guardons organitzats pel Grup Via. Pel que fa als premis internacionals, la Torre Agbar va rebre l'International Highrise Award, un guardó atorgat pel Deutches Architektur Museum (DAM) conjuntament amb l'Ajuntament de Frankfurt i el Dekabank que va néixer amb la voluntat de premiar els edificis de gran alçada per considerar que són aquests tipus de construccions aquells en què s'innova més, tant en estructures arquitectòniques com en disseny. En haver resultat guanyadora, la Torre Agbar serà una de les construccions que protagonitzaran l'exposició *High Society*, que tindrà lloc al DAM el mes de novembre. Precisament, un mes abans—el 18 d'octubre—se sabrà quin és l'edifici guanyador dels premis FAD 2006, entre els finalistes dels quals hi ha la torre barcelonina juntament amb 244 obres, com ara el mercat de Santa Caterina de Barcelona i el metro de Porto (Portugal).

La construcció pas a pas

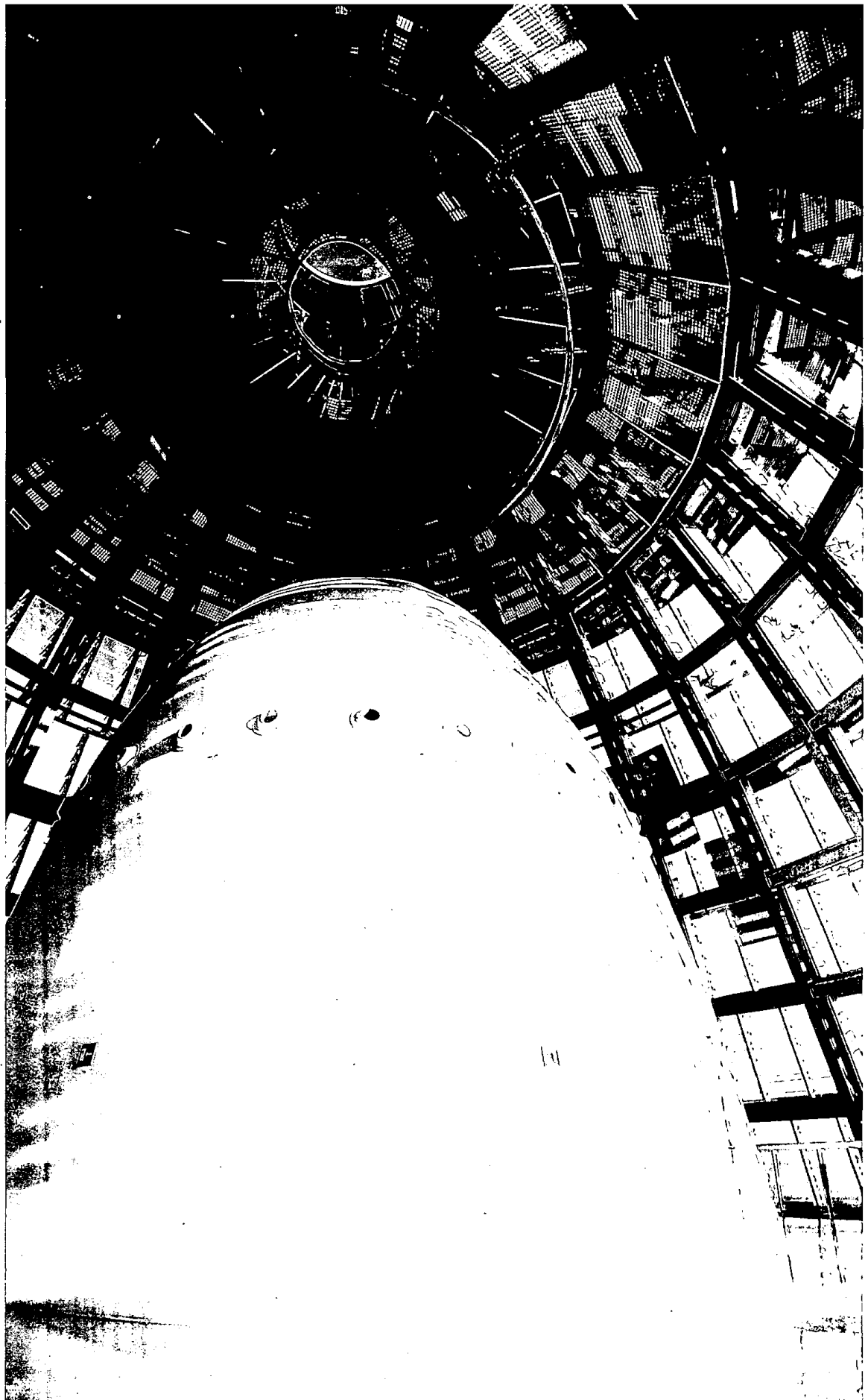
● Han estat poc més de quatre anys d'obres iniciades amb la col·locació de la primera pedra i els primers moviments de terres i obres de cimentació el març del 2001. Gairebé un any després, van començar les obres d'estructura sota rasant i posteriorment les dels fonaments sobre rasant. El gener del 2003 es van iniciar les obres de la façana i cap a finals del mateix any es van acabar els fonaments i es va començar a muntar l'estructura de la cúpula, uns treballs que van durar un mes. El setembre del 2004 es va acabar l'obra d'estructura; un mes després, les instal·lacions, els acabats i la façana, i el juny del 2005, l'interiorisme. Es va inaugurar el 16 de setembre del 2005 / M.P.

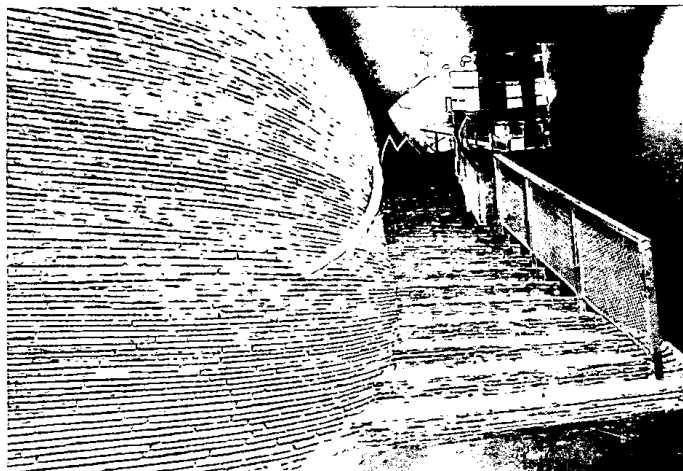
Quatre anys de construcció. Les obres de construcció de la Torre Agbar van començar el març del 2001 amb la col·locació de la primera pedra i van acabar el juny del 2005 amb la finalització de les obres d'interiorisme. / LI. CRUSET / G. MASSANA / O. DURAN

De coet a supositori passant per bala: la torre dels sobrenoms

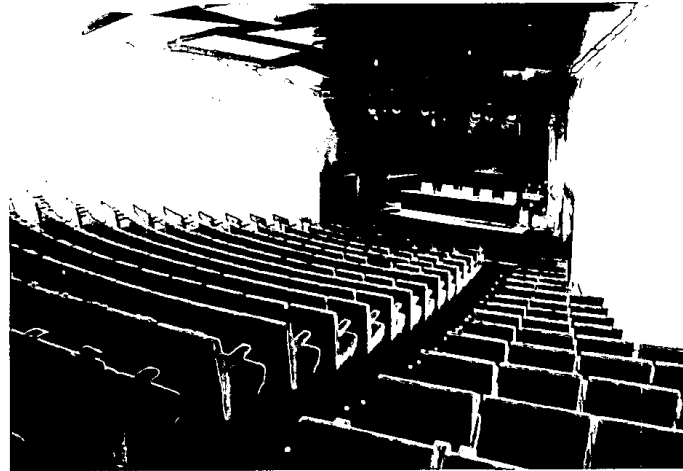
● Quan es va saber com seria la futura Torre Agbar van començar a sonar alguns sobrenoms que feien referència a la seva original forma, uns comentaris que van anar augmentant a mesura que avançava la construcció i se n'intuïa el resultat final. Tant és així que actualment molta gent s'hi refereix amb sobrenoms com ara *coet*, *supositori*, *bala*, *cogombre* i, fins i tot, *penis* més que no pas pel seu autèntic nom. Però, quin significat té realment aquesta forma? En paraules de Jean Nouvel «aquesta torre podria ser un eco llunyà d'antigues obsessions catalanes portades pel vent que bufa de Montserrat». Sí, els conglomerats de la muntanya de Montserrat i el llegat arquitectònic d'Antoni Gaudí van ser la inspiració per construir aquest nou símbol de la capital catalana, del qual l'arquitecte francès diu que «sorgeix de la terra amb la potència i levitat d'un guèiser per arribar al cel blau de Barcelona» i afegeix que «la seva estructura remet a un espai volcànic, amb vegetació pròpia d'aquest terreny i roques basàltiques». Els colors de la torre també tenen un significat, ja que evolucionen des dels tons càlids de la part inferior –semblants a les roques volcàniques en procés de fusió– fins als freds i transparents de la part superior –que remeten a l'aigua i al cel–. Gràcies a aquesta progressió, la Torre Agbar té aquesta forma i diversitat de colors. Pel que fa a l'estructura interior de l'edifici, està formada per dos cilindres no concèntrics de planta ovoide de formigó fins a la planta 26 i a partir de la 27 s'eleva una cúpula de vidre i acer. El formigó està recobert per alumini lacat, formant un revestiment de colors que es difuminen al llarg de 16.000 metres quadrats. Tota la superfície exterior de la torre està formada per 59.619 làmines de vidre transparents i translúcides i a la nit s'il·lumina de blau i vermell. / M. PASCUAL

La cúpula, el toc final a una torre original. La forma de la torre situada a la barcelonina plaça de les Glòries està coronada per una gran cúpula formada per una estructura metàl·lica amb 26 meridians i 19 paral·lels i vidre doble. / QUIM PUIG

Escala sota terra. La torre té quatre plantes subterrànies –dues on hi ha l'auditori, l'entrada de mercaderies, l'arxiu i el traster i dues més destinades a aparcament–, a les quals s'accedeix per aquestes escales. / QUIM PUIG

Un auditori per a les grans ocasions. A l'auditori, amb capacitat per a 316 persones, només s'hi celebren actes del Grup Agbar. La particularitat d'aquest espai són les escales, que tenen una amplada irregular. / O. DURAN

Arquitectes de renom internacional

L'estudi d'arquitectura francès **Atelier Jean Nouvel** i el barceloní **B720 Arquitectes** tenen cadascun una quarantena de projectes arreu del món. Tornen a treballar junts en la construcció del parc Diagonal Poble Nou de Barcelona

MARIA PASCUAL / Barcelona

● La Torre Agbar va ser construïda per l'Atelier Jean Nouvel –que té com a arquitecte principal aquest reconegut professional francès– i l'estudi barceloní B720 Arquitectes, que està liderat per Fermín Vázquez, Adriana Plasencia i Ana Bassat.

Jean Nouvel, nascut el 1945, es va llicenciar el 1972 a l'École Nationale Supérieure des Beaux Arts i quatre anys després va ser un dels fundadors del moviment arquitectònic francès Mars 1976. Al llarg de la seva carrera s'ha associat amb diversos col·legues de professió i el 1994 va inaugurar –juntament amb Michel Pelessie– l'Atelier Jean Nouvel, que té la seu principal a París però també té oficines a Londres, Copenhaguen, Minneapolis (EUA), Roma, Madrid i Barcelona. Actualment hi tre-

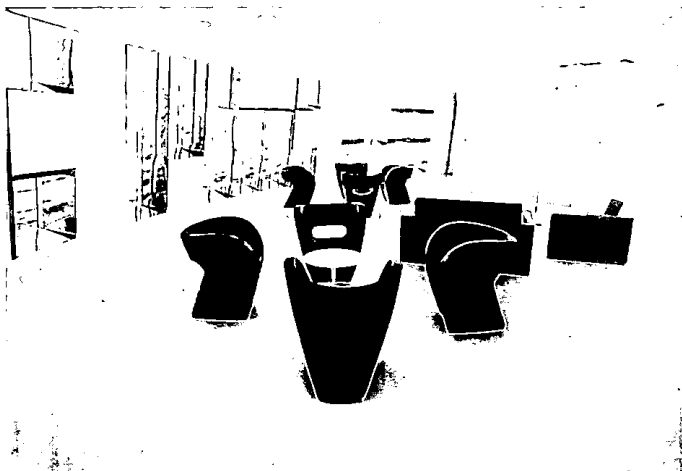
L'arquitecte francès Jean Nouvel i el seu equip de professionals i l'estudi barceloní B720 Arquitectes van fer possible que la Torre Agbar sigui actualment un referent arquitectònic. / O.D.

ballen 141 professionals de diverses disciplines relacionades amb l'arquitectura procedents de 23 països. L'Atelier Jean Nouvel té 40 projectes actius a 13 països d'arreu del món. Entre les construccions més destacades de Jean Nouvel hi trobem l'Institut del Món Àrab de París, la rehabilitació de l'Òpera de Lió, el Palau de Congressos de Tours, la Fundació Cartier de la capital francesa i el Centre Cultural de Lucerna (Suïssa).

En la construcció de la Torre Agbar també hi va participar l'estudi barceloní B720 Arquitectes –el nom prové del codi que s'assigna a l'arquitectura en el sistema universal de classificació de matèries i expressa l'ambició de fer bona arquitectura–, fundat per Fermín Vázquez, Adriana Plasencia i Ana Bassat el 1997 i on treballen 60 arquitectes distribuïts entre les

oficines que tenen a Barcelona i a Madrid. En l'actualitat, B720 Arquitectes té 40 projectes –tant a l'Estat espanyol com a altres països d'arreu del món–, entre els quals destaquen l'edifici Forredock i AC Park de València –construït amb motiu de la copa Amèrica del 2007–, la Ciutat de la Justícia (Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat), l'auditori i conservatori de Ciutadella (Menorca), el parc Diagonal Poble Nou (Barcelona) –també en col·laboració amb Jean Nouvel–, el Museu Kuntshalle Bremen (Alemanya) i la biblioteca pública de Jalisco (Mèxic). A més, té com a clients empreses de renom com Bassat Ogilvy, Fomento de Construcciones y Contratas i NH Hoteles, i col·labora amb prestigiosos arquitectes internacionals, com ara el mateix Nouvel, David Chipperfield i Toyo Ito.

Espais molt clars. Les sales de reunions i visites són espaioses i molt clares i estan decorades d'acord amb l'estil de la torre. L'interiorisme és obra de B720 Arquitectes i García-Venosa Arquitectos. / QUIM PUIG

Colors pertot arreu. En els diversos espais de la Torre Agbar hi són presents els colors, que arriben fins i tot a alguns dels ascensors, el sostre i les parets dels quals canvien a mesura que es pugen plantes. / QUIM PUIG

Una torre del segle XXI

MARIA PASCUAL / Barcelona

● La Torre Agbar és un edifici intel·ligent, un fet que ja és palpable només de travessar el control d'entrada, ja que hi trobem vuit ascensors –sis per als treballadors i dos per als directius– dels quals crida l'atenció les pantalles tàctils que tenen fora i en les quals els treballadors premen la planta a la qual volen anar i automàticament hi apa-

La nova seu d'Aigües de Barcelona és un edifici intel·ligent en el qual diversos aspectes estan en mans de la tecnologia. Tres de les plantes estan destinades a manteniment

reix el número de l'ascensor que han d'agafar tenint en compte quin arribarà més ràpid segons la planta en què es trobin els diversos ascensors en aquell moment. En el cas que marxi la llum, només cal esperar cinc minuts perquè el sistema es torni a

posar en funcionament.

Precisament l'electricitat és un altre dels aspectes que fan d'aquesta torre un edifici intel·ligent perquè, segons el nombre de persones que hi ha treballant en un moment determinat en una planta i depenent de la llum natural que hi entri –els vidres tenen diferent inclinació fixa segons l'alçada de la planta–, s'encenen més o menys llums, fins al punt que, si un treballador es queda fins a altes hores de la nit a

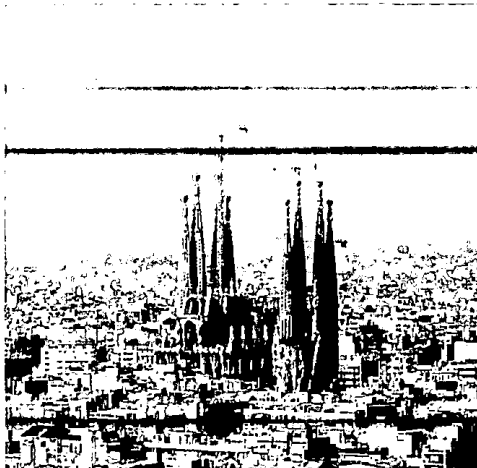
la feina i és l'única persona que hi ha en una planta, només està encès el llum que il·lumina la seva taula. En el cas de la temperatura, funciona d'una manera semblant, ja que es regula tenint en compte els graus centígrads de l'exterior i els de cada planta segons el nombre de treballadors i d'ordinadors en funcionament que hi hagi.

Manteniment: tres plantes

Per tal que tot funcioni correctament, tres de les plantes de la torre situada a la plaça de les Glòries estan destinades a manteniment i només hi pot accedir el personal que posseeix una autorització especial.

FOTO: ORIOL DURAN

Vistes espectaculars de tot Barcelona. Des de la cúpula es pot veure tota la Ciutat Comtal, des de la Sagrada Família fins a Montjuïc passant pel Tibidabo i la Catedral. De moment, però, només els treballadors de la Torre Agbar poden gaudir d'aquestes magnífiques vistes ja que l'únic espai de la torre que és visitable és el vestíbul. / A. PUIG / O. DURAN

Una filla a milers de quilòmetres

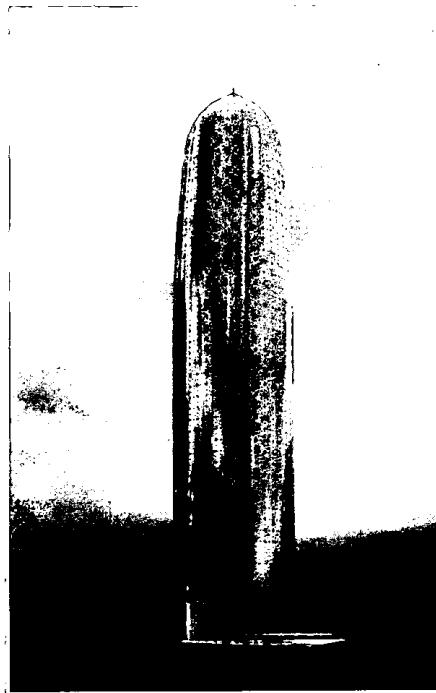
Jean Nouvel està construint un edifici similar a la Torre Agbar barcelonina a la ciutat de Doha, a Qatar. Tindrà 230 metres d'alçada i 44 plantes i serà la seu del Ministeri d'Afers Estrangers d'aquest país. Està previst que estigui acabada d'aquí a uns mesos, l'abril del 2007

MARIA PASCUAL / Barcelona

● L'originalitat de la Torre Agbar fascina molta gent i, de fet, des de la seva inauguració l'arquitecte Jean Nouvel ha rebut diverses ofertes per construir torres similars. Tot i així, només n'ha acceptat una, la que li va fer el ministre de Cultura de Qatar, que s'havia enamorat de l'edifici de la plaça de les Glòries de Barcelona i volia que en construís un d'igual al seu país. L'arquitecte va acceptar la proposta però va deixar clar que la nova torre no podia ser clònica de la de Barcelona.

Igual però diferent

El nou edifici —que estarà situat a Doha i serà la seu del Ministeri d'Afers Estrangers de Qatar— també tindrà forma cilíndrica però aquí s'acaben les similituds

amb la Torre Agbar; l'arquitecte hi ha introduït canvis tenint en compte les característiques culturals i climàtiques del país àrab. Així, la cúpula estarà coronada per una agulla i l'edifici tindrà una trama de formes romboïdes a la façana. La nova torre tindrà 230 metres d'alçada i 44 plantes.

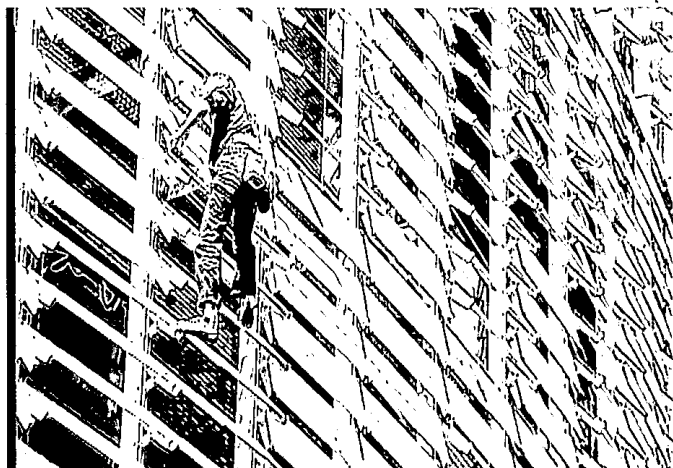
Està previst que la família quedi oficialment ampliada l'abril vinent.

Imatge virtual de l'edifici similar a la Torre Agbar que està construint l'estudi de Jean Nouvel a la ciutat de Doha, a Qatar. / ATELIER JEAN NOUVEL

Un record de la Torre Agbar. Encara que no puguin pujar a la torre, els visitants poden comprar-ne diversos records a la botiga situada al vestíbul, on també es projecta un vídeo explicatiu. / ORIOL DURAN

Escalada urbana. El 3 d'agost passat, el francès Alain Robert va escalar la torre sense cap dispositiu de seguretat. Ha fet el mateix en nombrosos edificis d'arreu del món, com ara l'Hotel Arts de Barcelona l'any 1995. / TVC

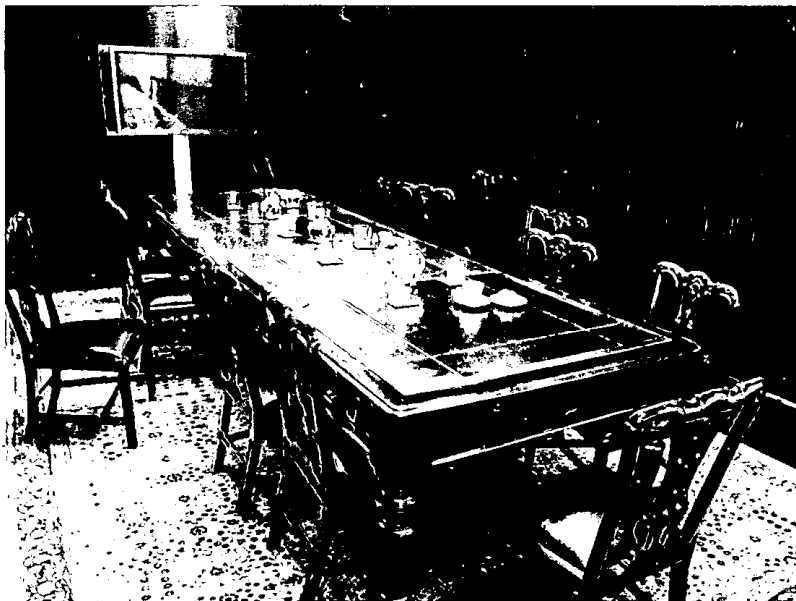
Les dues cares de la Torre Agbar

Les plantes destinades a oficines són totalment diàfanes, sense columnes, fet que permet la relació entre els treballadors. L'envergadura de l'edifici fa que feines com la neteja siguin complicades de realitzar i que es triguï dos dies a netejar una planta

MARIA PASCUAL / Barcelona

● Actualment, la Torre Agbar és la seu de les oficines de les empreses que formen el Grup Agbar i la redacció a Barcelona del diari gratuït *ADN*—a la setena planta—. Tot i així, encara són buides diverses de les 28 plantes destinades a oficines, unes plantes en les quals, com a la resta de la torre, la superfície és totalment diàfana, és a dir que no hi ha columnes. Aquest fet dona sensació d'amplitud i permet la relació entre els treballadors—a més, tot i que la planta 15 l'ocupen una cafeteria i un restaurant, cadascuna de les plantes destinades a oficines té la seva pròpia cuina *office*—. Els únics espais separats de la resta de treballadors—per vidres—són els despatxos dels directius que hi ha a cada planta.

Una altra de les diferències

Una de les sales de reunions i visites que hi ha a la torre de la plaça de les Glòries. / Q. PUIG

que hi ha entre els treballadors i els directius són els ascensors que poden utilitzar. Dels vuit que hi

ha, dos són exclusivament per a ús dels directius i arriben fins a la cúpula—la resta d'ascensors no-

més arriben fins a la planta 25—. Els ascensors dels directius—als quals només es pot accedir amb una targeta especial—tenen la particularitat que tant el sostre com les parets canvien de color a mesura que es van pujant plantes.

Dos dies per netejar una planta

L'envergadura d'un edifici com la Torre Agbar, però, fa que algunes feines siguin complicades de realitzar. Aquest és el cas de la neteja, que en una sola planta pot durar fins a dos dies. El temps que cal dedicar-hi és el motiu pel qual contínuament es va fent un cicle de neteja per plantes.

La seguretat també és un dels aspectes importants del funcionament de la torre. És per això que hi ha vigilància les 24 hores del dia i els vigilants fan rondes per tot l'edifici.

La Torre Agbar, un edifici còmode per als treballadors en el qual sempre hi ha feina a fer.

FOTO: JUANMA RAMOS

